

det ærede Medlem fra Rudsvedby (Svendsen) siger, at for os Socialdemokrater spiller det selvfølgelig ikke saa stor en Rolle, om Grundene ere holdbare, naar vi blot kunne bringe Forstyrrelse og lægge Hindringer i Vejen for Regeringen og Regeringspartiet, maa jeg paa det bestemteste tilbagevise en saadan Insinuation. Den forekommer mig kun at virke til at karakterisere det Medlem, der fremsætter den.

Ud fra hele vor almindelige Opfattelse maa vi nødvendigvis stille os ganske forskelligt overfor de to forskellige Bestanddele af det foreliggende Skattekompleks, de indirekte Skatter, Ølskat, Brændevinsskat og Cigarettskat paa den ene Side, og de direkte Skatter, Indkomst- og Formueskatten, paa den anden Side. Medens vi ere og nødvendigvis maa være bestemte Modstandere af det første Sæt Skatter, er det sidste derimod i og for sig i principiel Overensstemmelse med den Retning, i hvilken vi ønske, at Arbejdet skal gøres. Med Hensyn til de indirekte Skatter skal jeg ikke komme ind paa Detailspørgsmaal, da det dog paa Forhaand er givet, at vi under ingen Omstændigheder ville kunne acceptere disse Skatter. Jeg skal kun gøre nogle Bemærkninger af mere almindelig Karakter, som den forudgaaende Debat giver mig Anledning til.

Forbrugsskatterne, baade Cigarettskatten og Ølskatten og endog Brændevinsskatten, ere i Regeringspartiet — med en enkelt Undtagelse, det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) — modtagne med fuld Musik af alle de ærede Medlemmer, der have haft Ordet. Nogen Interesse har det dog ogsaa for mig at se, hvem der ikke har taget Ordet i denne Sag, thi det er ikke saa helt sikkert, at alle de, der tie, ogsaa i deres Hjerte samtykke i de varme Lovord, der have lydt f. Eks. fra Ordføreren, det ærede Medlem fra Fredericia (Johs. Jensen). Det har ogsaa interesseret mig at se, at det netop blev et af Partiets alleryngste Medlemmer, der blev Ordfører i denne Sag, en Mand uden politisk Fortid og tillige en Mand, om hvem ingen paa Forhaand kunde tænke sig andet, end at han vilde være en ivrig Fortaler for den indirekte Beskatning, som den udmærkede Repræsentant han er for de Højremænd, der have valgt ham. Det ærede Medlem vilde, som han erklærede, „med Begejstring“ stemme for disse Lovforslag, og det ærede Medlem fra Rudsvedby endte med at ønske Regeringen Held og Lykke med disse Forslag. Dette har overhovedet været Tonen gennem alle de anbefalende Ord, der have lydt overfor

disse Forslag, hvoraf navnlig det ene synes mig at være et Slag i Ansigtet paa alt, hvad man hidtil har ment var Regeringspartiets, var Venstres Opfattelse, et Bedrageri mod de demokratiske Anskuelser, som der staar i det Blad, der udgives af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Jeg maa tilstaa, at jeg vilde have fundet det mere klædeligt, om Regeringspartiet overfor disse Skatter havde sagt, hvad dog sikkert adskillige i deres stille Sind tænke: Vi gøre det, men vi gøre det grumme nødtigt. Jeg vilde have fundet det mere klædeligt, om de vilde have forklaret, at saadan som den politiske Situation nu en Gang ligger med deres hjertelige Forstaaelse med Højre i Landstinget, finde de ingen Midler til at lade de nye Skatter hvile udelukkende paa Indkomst og Formue og lignende Objekter for en demokratisk Skattepolitik, at de finde ingen anden Udvej end at tage Øl-, Brændvins- og Cigarettskatten op, hvor nødtigt de end gøre det, hvor megen Selvovervindelse det end koster dem. Det vilde have indgydt mig en vis Respekt, om Venstre paa den Maade havde bekendt Kulør og erklæret, at man havde været nødt til at tage sit Parti, hvorimod den Holdning, det nu indtager, hvor jeg synes, at visse Toner i Musikken klinge falsk, ikke tylder mig med ublandet Respekt.

Der er en Sætning, der kommer igen næsten Ord til andet hos saa godt som alle Medlemmer af Regeringspartiet, der have haft Ordet, og det er, at disse Skatter paa Øl, Brændevin og Cigaretter ere Luksus-skatter. De bedyre højt og helligt, at det kunde aldrig falde dem ind at tænke paa at lægge Skat paa Livsforbrødenheder, men Øl og Brændevin, for ikke at tale om Cigaretter, ere Luksusartikler. Folk behøve jo ikke at nyde dem, det er en Luksus, man kan afholde sig fra. Man faar det Indtryk, at de Herrer ere nær ved at føle en saadan Luksusbeskatning som en udmærket demokratisk Bedrift. Men det er en Definition af Ordet Luksus, som synes mig at være i Strid med alle gængse Forestillinger og al fornøftig Forstaaelse. De Herrer ville have, at vi ved Luksus skulle forstaa alt, hvad der ikke er strengt nødvendigt til Livets allernøgneste Ophold. I samme Forstand ere f. Eks. Bøger og Aviser Luksus, eller f. Eks. Kaffe: man kan udmærket leve uden Kaffe, og et Overmaal af Kaffenydelse skal endog være meget farligt for Sundheden. Men hvis til Eksempel disse Skattelove en Gang hen paa Foraaret vende tilbage fra Landstinget i beklippet Skikkelse og ledsagede af en betydelig Kaffetold — jeg vil overfor det